

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΜΠΟΡΟΥ ΣΩΤΗΡΗ ΛΑΜΠΙΡΗ

Λάζαρος Ευρ. Κοεμτζόπουλος

Μία από τις μεγάλες πατριαρχικές οικογένειες της Θάσου αναμφισβήτητα είναι η οικογένεια Λαμπίρη. Ανέπτυξε αξιόλογη πολιτική, κοινωνική και εμπορική δραστηριότητα από τα μέσα του 19ου αιώνα, την οποία συνέχισε με εθνική δράση κατά τις αρχές του 20ού αιώνα, δεδομένου ότι μέλη της οικογενείας αυτής συμμετείχαν στο Μακεδονικό αγώνα και στους Βαλκανικούς πολέμους (1912-13).

Η οικογένεια Λαμπίρη δεν αναφέρεται σε έγγραφα του 18ου αιώνα. Τούτο σημαίνει ότι η εγκατάστασή της στη Θάσο θα πρέπει να έγινε μετά τα Ορλωφικά ή στις πρώτες δεκαετίες του 19ου αιώνα. Δε γνωρίζουμε βέβαια ούτε τον ακριβή χρόνο της εγκατάστασής της στο Θεολόγο της Θάσου, ούτε τον τόπο προέλευσής της. Εικάζουμε όμως ότι πρέπει να κατάγεται από την Πελοπόννησο, αφού δύο πρόγονοί της συμμετείχαν στα Ορλωφικά της Πελοποννήσου (1770 μ.Χ.).

Έμμεσες αποδείξεις - τεκμήρια για τον τόπο προέλευσης της οικογενείας Λαμπίρη.

Στό νομό Πατρών υπάρχει το χωριό Ζήρια και ο συνοικισμός Λαμπίρη. Το όνομα Λαμπίρη υπάρχει στην Κεφαλλονιά, από όπου ήλθαν στην Πελοπόννησο Κεφαλλήνιοι και εγκαταστάθηκαν. Προσωπικώς, όταν υπηρετούσα στο Ειρηνοδικείο Φιγαλείας της Κυπαρισσίας, γνώρισα στον Πύργο της Ηλείας την οικογένεια του δικηγόρου Λαμπίρη, με τον οποίο επικοινωνήσα, τηλεφωνικά, και μου είπε ότι η καταγωγή τους, και πολλών άλλων οικογενειών, είναι από την Κεφαλλονιά. Επίσης, έστειλα επιστολή στην κ. Αναστασία Λαμπίρη-Σπηλιωτοπούλου, δικηγόρο Πατρών. Στο Εγκυκλοπαιδικό Λεξικό (Γ.Π.Ε.) Πάπυρος-Λαρούς (30/832) αναφέρεται το όνομα Παπαζώλης και Λ. Σωτήρης και ελπίζω βαθύτερη έρευνα ότι θα αποκαλύψει ότι πρόκειται για το όνομα Λαμπίρη Σωτήρη. Επίσης, υπάρχει Λιμάνι Λαμπίριον στο Δήμο Ερινεού, δίπλα στην Κυανή Ακτή-Κορινθιακό Κόλπο (Β.Δ. 18-8-1912 ΦΕΚ 256/12 π. κοινότητα Ζήρια, του νομού Αχαΐας). Το όνομα Λαμπίρη αναφέρεται στο Μέγα Ελληνικό Λεξικό –Βιογραφι-

κό-Βοβολίνη τ.5 (1962), όπου και η αναφορά στον Αβερύκιο Αρχιεπίσκοπο, τέως μητροπολίτη Πατρών.

Η σχετική είδηση διασώζεται και σε μία νεότερη αίτηση, που υπέβαλε το Δεκέμβριο του 1944 ο μακεδονομάχος Νικόλαος Λαμπίρης στη Διοικούσα Επιτροπή του Θεολόγου, στην οποία αναφέρει τα εξής: «Λαμβάνω την τιμήν να σας αναφέρω ότι τον Μάρτιον του 1943 ο τότε αστυνομικός σταθμάρχης (τροβαδάς) μετά του δημορχιακού υπαλλήλου Ντίνα, εισελθόντες εις την οικίαν μου με την πρόφασιν ότι έκρυπτον όπλα, ως αυτοί έλεγον, και αφού επί τετράωρον ηρεύουν και το παραμικρό κουτί, με αφήρσαν, ταχυδακτυλουργικώς, μεταξύ άλλων μικρών αντικειμένων, και ½ εικοσόφραγκον χρουσούν, 50 περίπου σελίνια εις αργυρά κέρματα, συλλογήν των διαφόρων αγγλικών αποικιών, και ένα ξίφος (γιαταγάνι), κειμήλιον οικογενειακόν από της εποχής της επαναστάσεως του Ορλώφ εν Πελοποννήσω, όπου δύο μέλη εκ των προγόνων μου είχαν λάβει μέρος»¹.

II. Ο πρώτος Λαμπίρης που ήλθε και εγκαταστάθηκε στη Θάσο είναι ο Σωτήρης Λαμπίρης. Δεν γνωρίζουμε αν ήλθε μόνος του ή με τον αδελφό του, ελεύθερος ή παντρεμένος. Γεγονός είναι ότι ο γιος του Ιωάννης Λαμπίρης παντρεύθηκε τη Σουζάνα, που ήταν γνωστή για το κάλλος της, την ομορφιά της. Η Σουζάνα είχε χηρέψει δύο φορές. Ο πρώτος άνδρας της I. Κυρανούδης είχε πεθάνει νέος, ενώ ο δεύτερός της άνδρας Χατζηγιάννης, πρόεδρος της Θάσου, είχε δολοφονηθεί σε θέση πού ονομάσθηκε έκτοτε «Φονικό», γιατί είχε αρνηθεί, ως αρχιερατικός επίτροπος που ήταν, να εκδώσει άδεια γάμου μεταξύ συγγενών. Υπάρχει και σήμερα στον Αστικό μας Κώδικα ομώνυμο κώλυμα γάμου (135 άρθρο). Ο τρίτος της γάμος της όμορφης Σουζάνας με το Γιάννη Λαμπίρη υπήρξε παροιμιώδης. Διάφορα σκωπτικά άσματα κυκλοφορούσαν τότε στη μικρή κοινωνία του Θεολόγου, γιατί η Σουζάνα είχε περάσει τα πενήντα της χρόνια. Ένα από αυτά αναφέρει: «Σουσανιώ του Χατζηγιάννη, πώς δε βγαίνεις στο σιργιάνι; Πώς να έβγω στο σιργιάνι ο καημός που θα με φάει;» ή «Πράσινο βλατί θα βάλω, το Γιάννη το Λαμπίρη θα τον πάρω». Τα σκωπτικά αυτά άσματα συνεχίσθηκαν και μετά το γάμο της, όταν σε μεγάλη ηλικία απέκτησε το μοναδικό της γιο με το Γιάννη Λαμπίρη, το Σωτήριο Ιωάννου Λαμπίρη. Χαρακτηριστικό είναι αυτό που αναφέρεται: «Στα '51, στα '52, έκατσε η γριά Σουζάνα και έκανε ένα γιο»².

Διηγήσεις της σχετικές, που έγιναν στον Κωνσταντίνο Χιόνη, όταν παρουσίασε το αρχείο της οικογενείας της³, επιβεβαιώνονται σήμερα και από τα έγγραφα που δημοσιεύθηκαν. Έτσι, από το πωλητήριο έγγραφο που συντάχθηκε στις 10-2-1881, μαθαίνουμε ότι ο Δούκας Κυρανούδης επώλησε στον αδελφό του Σω-

1. Βλ. στο Παράρτημά μας, αρ. εγ. 15.

2. Βλ. Κωνσταντίνου Χιόνη, Ανέκδοτα δικαιοπρακτικά έγγραφα της Θάσου, «Θασιακά», 4 (1987), σ. 92.

3. Βλ. Κωνσταντίνου Χιόνη, ό.π., σ. 90-130.

τήριο Ιωάννου Λαμπίρη ένα αμπελότοπο στη θέση Μεσαμπελιά αντί του ποσού των 1000 γροσίων⁴. Εκτός από το Δούκα Κυρανούδη, δεν ξέρουμε αν η Σουζάνα απέκτησε από τον πρώτο σύζυγό της και άλλο παιδί. Από το δεύτερο γάμο της με τον Χατζηγιάννη απέκτησε τον Χατζησταμάτη, ο οποίος διαδέχτηκε τον πατέρα του στο αξίωμα του Προέδρου της Θάσου, μετά τη δολοφονία του⁵. Αργότερα, με το από 17-5-1877 πωλητήριο έγγραφο η Λασκαρίνα, γυναίκα του μακαρίτη Χατζησταμάτη, επώλησε στο Σωτήριο Λαμπίρη του Ιωάννη ένα αμπέλι στο Στριβωτό έξι στρεμμάτων, δεδουλευμένο και αδούλευτο, αντί του ποσού των 2.800 γροσίων⁶. Την αγοραπωλησία αυτή την υπογράφουν και δύο παιδιά της, ο Γιαξής και ο Σταυρόπουλος, που ήταν γιοι του Χατζησταμάτη και ανίψια του Σωτήρη Ι. Λαμπίρη⁷.

Επειδή η Σουζάνα με τον Γιάννη Λαμπίρη απέκτησε έναν μόνο γιο, το Σωτήριο Ι. Λαμπίρη, γι' αυτό και οι άλλοι Λαμπιραίοι που αναφέρονται στον πρώτο εκλογικό κατάλογο της Υποδιοικήσεως Θάσου, που συντάχτηκε στη Θάσο το 1915, θα πρέπει να προέρχονται είτε από αδελφό του πρώτου Σωτηρίου Λαμπίρη που ήλθε στη Θάσο, είτε από άλλο παιδί αυτού. Η κοινή καταγωγή τους διαπιστώνεται από τη σύγκριση ονομάτων και πατρωνύμων, μέθοδο για τοπωνύμια που παρουσιάζει ο σύνοδος Κωνσταντίνος Σταλίδης σε δημοσιευμένες εργασίες του, ως λ.χ. Λαμπίρης Ιωάννης του Σωτηρίου, Λαμπίρης Ιωάννης του Κωνσταντίνου, Λαμπίρης Βασίλειος του Σωτηρίου, Βασίλειος Λαμπίρης του Αχιλλέως, Λαμπίρης Σωτήριος του Αχιλλέως, Λαμπίρης Κων/νος του Αχιλλέως κ.ο.κ. Η εμπειρο-επιστημονική αυτή μέθοδος, συνδυασμένη με άλλα στοιχεία, ονομαστική-ονοματολογία, εγγύτερα με τη Θάσο και απωτέρα με την Πελοπόννησο-Κεφαλληνία, μας βοηθάει να οδηγηθούμε σε ασφαλέστερα συμπεράσματα.

Από τους Λαμπιραίους ξεχώρισε ο Σωτήρης Ιωάννου Λαμπίρης, που ήταν το μόνο παιδί που απέκτησε ο Ιωάννης Λαμπίρης με τη Σουζάνα. Δεν μας είναι γνωστός ο ακριβής χρόνος της γέννησής του. Αν λάβουμε υπόψη ότι ο Χατζηγιάννης δολοφονήθηκε κατά τα έτη 1839-1940⁸, συμπεραίνουμε ότι ο γάμος πρέπει να έγινε αργότερα, και ασφαλώς μετά το 1840. Ο Σωτήρης Ι. Λαμπίρης παντρεύτηκε το 1866 την Αννούδα, θυγατέρα του προεστού Άνω Θεολόγου Δημητρίου Χατζηγιαξή ή Δημητρούδη, και απέκτησε μαζί της 11 παιδιά, σύνθεση ομάδας ποδοσφαι-

4. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, ό.π., σ. 110-111, αρ. εγ. 23. Βλ. ακόμα και το από 20.3.1876 πωλητήριο του Δούκα Κυρανούδη στον αδελφό του Σ. Λαμπίρη που δημοσιεύουμε στο Παράρτημά μας, αρ. εγ. 3.

5. Βλ. *Αποστ. Ε. Βακαλοπούλου*, *Ιστορία της Θάσου (1453-1912)*, έκδ. ΕΜΣ, Θεσ/νίκη 1984, σ. 174.

6. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, ό.π., σ. 103-104, αρ. εγ. 14.

7. Ο Σωτήριος Ι. Λαμπίρης ακολουθώντας το τουρκικό σύστημα υπογράφει ως Σωτήριος Ιωάννου, ήτοι το όνομά του και το όνομα του πατρός. Ελάχιστα έγγραφα τον αναφέρουν ως Σωτήριο Ιωάννου Λαμπίρη.

8. Βλ. *Αποστ. Βακαλόπουλου*, ό.π., σ. 95.

ρου: 1) το Γιάννη, γεννημένο το 1867⁹, 2) το Δημήτριο, γεννημένο το 1869, 3) τον Κωνσταντίνο, γεννημένο το 1872, 4) τον Αναστάσιο, γεννημένο το 1875, 5) τον Νικόλαο, γεννημένο το 1877, 6) τον Γεώργιο, ο οποίος πνίγηκε σε τορπιλισμένο πλοίο το 1917, 7) τη Μαρία, που παντρεύτηκε τον Λαμπρινίδη, 8) την Καλλιόπη, που παντρεύτηκε τον Αθανασέλη, 9) την Ελένη, που παντρεύτηκε τον Κώστα Κωνσταντινίδη, 10) την Σουζάνα, που παντρεύτηκε τον Κουτλή και 11) τον Ηλία, γεννημένο το 1889¹⁰. Φωτογραφία του 1893 παρουσιάζει και τα 11 παιδιά της πολύτεκνης οικογένειας Σ. Λαμπίρη, μαζί με τη μητέρα τους Αννούδα και τη νύφη τους Αικατερίνη, θυγατέρα του γιατρού Γ. Μ. Χρηστίδη και σύζυγο του πρωτότοκου γιου Γιάννη¹¹.

Γνωρίζουμε ότι το τελευταίο και 8ο παιδί του προεστού Δημ. Χατζηγιαξή ή Δημητρούδη ήταν γεννημένο γύρω στα 1850¹², συνεπώς η Άννα ή Αννούδα, που ήταν η έκτη (6η) κατά σειρά χρονολογική, πρέπει να γεννήθηκε πριν από την Ελισάβετ και μετά τον Κ. Δημητριάδη, γύρω στα 1846-1848. Το ίδιο και ο Σωτήριος Λαμπίρης, αν η δολοφονία του Χατζηγιάννη έγινε γύρω στα 1839-1840 και αν υπολογίσουμε το χρόνο του πένθους και το γάμο που επακολούθησε, ο Σωτήρης Ιωάννου Λαμπίρης πρέπει να γεννήθηκε γύρω στα 1843-1844.

Ο Σωτήρης Λαμπίρης γρήγορα εξελίχθηκε σε μεγαλέμπορο. Ασχολήθηκε με εξαγωγές θασιακών προϊόντων, κυρίως ξυλείας. Έγινε συμπλοιοκτήτης κατά το 1/5 πλοίου που αγόρασε στις 13-9-1871 από το Βασιλικό Στέριο αντί του ποσού των 4.000 γροσίων. Επακολούθει πλέον και η κοινωνική καταξίωσή του, αφού η αδελφότητα «Φοίνιξ», που είχε συσταθεί το 1873 στην Παναγιά, στις 29-12-1873, τον αναγνώρισε ως μέλος της με τον τίτλο του προστάτη. Ενίσχυσε οικονομικά την αδελφότητα προπληρώνοντας 30 γρόσια για τρεις μήνες¹³.

Το 1874 είναι ήδη προεστώς Κάτω Θεολόγου, όπως αποδεικνύεται από την απόδειξη που εξέδωσε στις 7.4.1874 ο σούμπασης Θεολόγου Αλή αγάς από τον πετερεμέ που κρατήθηκε για την ξυλεία που εξήγαγε ο Σωτήρης Λαμπίρης στην Καβάλα. Η σχετική απόδειξη αναφέρει: «*Σήμεραρον έλαβον παρά του προεστού*

9. Βλ. *Γεωργίου Αστεριάδη*, Ο πρώτος εκλογικός κατάλογος της Υποδιοικήσεως Θάσου (1915), τ. 8 (1992-1993), σ. 256, όπου φέρεται το 1915 ως κάτοικος Λιμένα, ετών 49, ενώ στο Θεολόγο, σ. 328, αναφέρεται ως 48 ετών. Από λάθος φαίνεται ότι είναι διπλογραμμένος.

10. Βλ. *Γεωργίου Αστεριάδη*, ό.π., σ. 256 και 328. Στο Λιμένα αναφέρεται ότι είναι 31 ετών, ενώ στο Θεολόγο 30. Η αλήθεια είναι ότι ήταν 26, αφού ήταν γεννημένος το 1889.

11. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, Βιογραφίες νεότερων ανδρών της Θάσου, «Θασιακά», τ. 3 (1986), σ. 109, όπου δημοσιεύεται η αναμνηστική αυτή φωτογραφία.

12. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, ό.π., σ. 109, υποσ. 45, που αναφέρεται στην Ελισάβετ, ενώ ο Κων/νος Δημητριάδης φέρεται ότι γεννήθηκε το 1850, αφού το 1915 ήταν 65 ετών (Βλ. *Γ. Αστεριάδη*, ό.π., σ. 253).

13. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, Ανέκδοτα δικαιοπρακτικά έγγραφα της Θάσου, «Θασιακά», τ. 4 (1987), σ. 93. Βλ. ακόμα και *Γεωργίου Παπαδοπούλου*, Η αδελφότητα «Φοίνιξ» της Θάσου, «Θασιακά», τ. 4 (1987), σ. 142, αρ. εγ. 1.

Σωτηρίου Ιωάννου¹⁴ ο υποκάτωθεν γεγραμμένος σούμπασης Θεολόγου Αλή αγάς διά όσην ξυλείαν εβαρκάρισεν για Καβάλαν...τον πετερμέν...»¹⁵. Συμμετείχε στην πρώτη Επιτροπή Ορφανών Θάσου, που συστήθηκε στα τέλη του 1875, αφού υπογράφει ως μέλος της σε σχετικό πωλητήριο που συντάχθηκε στο Θεολόγο στις 13-1-1876¹⁶. Σημειωτέον ότι ο ίδιος δεν υπογράφει σε άλλο πωλητήριο, που συντάχθηκε την ίδια ημέρα, και φέρεται ως αγοραστής ορφανικής περιουσίας, η οποία εκποιείται στο Θεολόγο¹⁷. Δεν φαίνεται ακόμα να ακολούθησε την Επιτροπή, όταν συνέχισε τις εργασίες της και σε άλλα χωριά της Θάσου. Το 1877 μεταβαίνει στο Μόναχο για να παραλάβει τα αντικείμενα του αρχιμανδρίτη Καλλίνικου Σταματιάδη, που είχε πεθάνει, ως και την αξιόλογη, πλούσια βιβλιοθήκη του, η οποία, δυστυχώς, καταστράφηκε στα χρόνια μας, γιατί ουδείς εκών αμαρτάνει, κατά το Σωκρατικό γνωμικό. Στο διαβατήριό του επισυνάπτεται η από 1-7-1877 έγκριση του ταξιδιού στο Μόναχο από τον υποπρόξενο της Γερμανίας στην Καβάλα Μ. Φώσκολο και η από 26-7-1877 έγκριση της επιστροφής του από τον πρόξενο της Τουρκίας στο Μόναχο¹⁸. Στο ταξίδι του αυτό αναφέρονται και δύο επιστολές. Η μία είναι γραμμένη στις 23-6-1877 και απευθύνεται από τον Δ. Θωμαΐδη στη συμπεθέρα του Αννούδα, γυναίκα του Λαμπίρη, και η άλλη από τον ίδιο, όταν στις 30/ 11 Αυγούστου 1877 επέστρεφε από το Μόναχο και βρισκόταν στην Τεργέστη¹⁹.

Ο Σωτήριος Ιωάννου συνέχισε να είναι προεστώς Κάτω Θεολόγου και στα επόμενα χρόνια, αφού ο Ζαπτιέ Μεμουρού Χαλήλ εφένδης, ως αντιπρόσωπος του Διοικητού Θάσου, με το από 30-10-1879 έγγραφό του σ' αυτόν απευθύνεται, ως προεστό, και στο σούμπαση για να επιτρέψουν στον Κωνσταντίνο Δημητρίου να κόψει 200 γρανδιές²⁰. Έχει επικρατήσει στον εμπορικό κόσμο, επηρεάζει με την οικονομική ευπορία του την «πολιτικο-κοινωνική» ζωή του τόπου και επιβάλλεται στα κοινοτικά πράγματα, ως οiwονεί «πολιτικό» πρόσωπο.

Το 1880 εκλέγεται αντιπρόσωπος του Κάτω Θεολόγου, για να εκπροσωπήσει την Κοινότητα στις εργασίες της Γενικής Συνέλευσης. Στο από 27-4-1880 πρακτικό, που απευθύνεται στο Διοικητή της Θάσου, οι κάτοικοι του Κάτω Θεολόγου αναφέρουν: «... οι υποφαινόμενοι δούλοι σας και πιστοί υπήκοοι του αντιβασιλέως ημών εκλέξαμεν τους καλύτερους του μαχαλά μας κυρίους Σωτήριον

14. Αναφέρεται με το τουρκικό σύστημα παραλείποντας το επίθετο.

15. Βλ. σχετική απόδειξη που δημοσιεύεται στο Παράρτημά μας, αρ. εγ. 1.

16. Βλ. Κωνσταντίνου Χιόνη, Η συμβολή της εκκλησίας στην κοινωνική περίθαλψη των ορφανών της Θάσου κατά την τουρκοκρατία, Πρακτικά Α΄ Τοπικού Συμποσίου, Η Καβάλα και η περιοχή της, ΙΜΧΑ, Θεσ/νίκη 1980, σ. 494, αρ. εγ. 6.

17. Βλ. Κωνσταντίνου Χιόνη, ό.π., σ. 493, αρ. εγ. 4.

18. Βλ. σχετικές εγκρίσεις από τις προξενικές αρχές στο Παράρτημά μας, αρ. εγ. 4.

19. Βλ. Κωνσταντίνου Χιόνη, ό.π., σ. 104, αρ. εγ. 15 και Κ. Χιόνη, Ανέκδοτα θασιακά έγγραφα των ετών 1769-1909, «Θασιακά», τ. 5 (1988), σ. 120-121, αρ. εγ. 19.

20. Βλ. Κωνσταντίνου Χιόνη, «Θασιακά», τ. 4 (1987), σ. 108, αρ. εγ. 19.

Ιωάννου Λαμπίρη και Νικόλαον Βασιλείου, δίδοντας προς αυτούς άπασαν την πληρεξουσιότητα εις ό,τι ήθελον συνεργασθώσι εις την Γενικήν Συνέλευσιν....»²¹.

Εξακολουθεί να είναι προεστώς Κάτω Θεολόγου και στα επόμενα χρόνια. Η αποχώρηση του Δημ. Χατζηγιαξή ή Δημητρούδη από τα κοινοτικά πράγματα του Άνω Θεολόγου και η προώθηση του γιου του Κ. Δημητριάδη προκάλεσεν αντιζηλία και έσπειραν ανάμεσα στο γιο του και το γαμπρό του τη διχόνοια την ομηρικήν «Μήνιν άοιδε θεά». Ο ιατρός Κ. Δημητριάδης φαίνεται ότι επικράτησε, αφού υπογράφει ως προεστώς Άνω Θεολόγου κατά τα έτη 1880 και 1881²². Είχε σπουδάσει στην Ευρώπη και επηρεάστηκε από τις σοσιαλιστικές ιδέες του Διαφωτισμού της εποχής του, τις οποίες θέλησε να εισαγάγει και στην τοπική αυτοδιοίκηση, γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση των άλλων προυχόντων. Το κίνημα που ξέσπασε αρχικώς κατά του Σωτηρίου Λαμπίρη, φαίνεται ότι πέτυχε, αφού και ο Κ. Δημητριάδης αναφέρεται ως προεστώς κατά τα έτη 1880-81 και η προσωρινή απομάκρυνση του Λαμπίρη μνημονεύεται σε αχρονολόγητο ποίημα αγνώστου στιχοπλόκου «στιχουργού», που διασώθηκε στο αρχείο της οικογενείας Φυλαχτάκη. Η εξέγερση των κατοίκων πρέπει να έγινε τα Φώτα του 1880²³. Παραθέτουμε μερικούς στίχους από το ποίημα αυτό που αναφέρεται στο Λαμπίρη και στους άλλους προεστούς:

Έτσι και τώρα φώτισεν μες τες γιορτές τα Φώτα
του Θεολόγου το χωριό που 'ν' ξακουστό στα πρώτα,
εδιώξαν τους «τύραννους» Λαμπίρη και αζάδες,
φωνάζουν τρομακτικά γιούχα τους μασκαράδες.
Δεν λέγω τάχα τ' άσχημα πο έπαθαν οι τύραννοι,
αφού τους ρίξαν κοπριές επάνω στο κεφάλι...».

Τελικώς, δύο χρόνια αργότερα, οι πολιτικοί αντίπαλοι του Κ. Δημητριάδη, τον υποχρέωσαν να εγκαταλείψει το Θεολόγο και να καταφύγει συνοδεία ενόπλων στο Λιμένα, όπου και εγκαταστάθηκε²⁴.

Ο Σωτήριος Λαμπίρης υπερίσχυσε πλέον και έγινε απόλυτος κύριος του Θεολόγου. Τον Κ. Δημητριάδη τον διαδέχτηκε στον Άνω Θεολόγο ο αδελφός του Γ.

21. Βλ. σχετικό έγγραφο που δημοσιεύεται στο Παράρτημά μας, αρ. εγ. 7.

22. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, Ανέκδοτα θασιακά έγγραφα των ετών 1769-1909, «Θασιακά», τ. 5 (1988), σ. 121-122, αρ. εγ. 20, όπου σε πωλητήριο, που συντάχθηκε στις 2.11.1880, υπογράφει ως προεστώς Άνω Θεολόγου ο Κ. Δημητριάδης. Το ίδιο και στα από 25.2.1881 και 23.2.1881 πωλητήρια υπογράφει πάλι ο Κ. Δημητριάδης (*Κ. Χιόνη*, «Θασιακά», τ. 4 (1987), σ. 110 και 111, αρ. εγ. 22 και 24). Στις 10.2.1881 ο Σ. Λαμπίρης δεν είναι προεστώς Κάτω Θεολόγου, αφού υπογράφει ως προεστώς ο Σ. Χατζησταματίου (βλ. *Κ. Χιόνη*, ό.π., σ. 111, αρ. εγ. 23).

23. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, Το κίνημα του Κ. Δημητριάδη του 1880, εφ. «Ταχυδρόμος» Καβάλας, αρ. φ. 11690/8.1.1974. Πρβλ. και *Κων/νου Ευφραιμίδη*, Κωνσταντίνος Δημητριάδης ή Χατζηγιαξής, «Θασιακά», τ. 3 (1986), σ. 73.

24. Βλ. *Κυριάκου Λυκουρίνου*, Η πολιτική κατάσταση του 1885 στη Θάσο, «Θασιακά», τ. 6 (1989), σ. 109 και 119.

Δ. Χατζηγιαξής²⁵. Έκτοτε η κυριαρχία του Σ. Λαμπίρη στα κοινοτικά πράγματα του Θεολόγου υπήρξε αναμφισβήτητη και το κύρος του μεγάλο. Διατηρεί φιλικές σχέσεις με τους διοικητές της Θάσου και τους άλλους Οθωμανούς αξιωματούχους, καθώς και με τους μητροπολίτες Μαρωνείας. Η από 4-7-1882 συστατική επιστολή του μητροπολίτη Ιερώνυμου, που απευθύνεται στον Οικουμενικό Πατριάρχη, για το Σωτήριο Ι. Λαμπίρη, αναφέρει: «Η επιτυχής πρώτη σύστασίς μου, με ενθαρρύνει όπως και αύθις, εξ υικού θάρρους ορμώμενος, συστήσω τη εγνωσμένη μοι καλοκαγαθία της περιουστάτης μοι υμετέρας Παναγιότητος τον εκ Θάσου της ταπεινής παροικίας μου ορμώμενον έντιμον και ευύπόληπτον κύριον Σωτήριον Ι. Λαμπίρη, ερχόμενον εις τα αυτού δι' εμπορικάς του υποθέσεις, και παρακαλέσω θερμώς όπως εν ανάγκη χορηγήσει αυτόν την ισχυράν αυτής προστασίαν και συνδρομήν και έξει την μέν εντιμότητά του διά βίον ευγνώμονα, τον δε ελάχιστον αυτής θεράποντα, υποχρεώσει και αύθις τα μέγιστα»²⁶.

πιστολῆς. Ἡ ἐπιτυχὴς πρώτη σύστασίς μου με ἐνθαρρύνει, ὡς καὶ
 αὐθις ἐξ υἱκοῦ θάρρους ορμώμενος, συστήσω τῆς ἐγνωσμένης μοι
 καλοκαγαθίας τῆς περιουστάτης μοι υμετέρας Παναγιότητος διὰ
 εὐ-θαύου τῆς ταπεινῆς παροικίας μου ορμώμενον έντιμον καὶ
 ευύπόληπτον κύριον Σωτήριον Ι. Λαμπίρη, ερχόμενον
 εἰς τὰ αὐτοῦ δι' εμπορικάς του υποθέσεις, καὶ παρακαλέσω
 θερμῶς ὡς ἐν ανάγκῃ χορηγήσει αὐτόν τὴν ισχυρὰν αὐτῆς
 προστασίαν καὶ συνδρομήν καὶ ἔξει τὴν μέν εντιμότητά του διά βίον
 ευγνώμονα, τὸν δε ελάχιστον αὐτῆς θεράποντα, υποχρεώσει καὶ
 αὐθις τὰ μέγιστα.

Η από 4.7.1882 συστατική επιστολή του μητροπολίτη Μαρωνείας Ιερώνυμου στον Πατριάρχη για το Σωτήριο Λαμπίρη.

Μετά το 1882 οι εμπορικές συναλλαγές του Σ. Λαμπίρη διευρύνονται ακόμη περισσότερο. Διατηρεί στη Σύρο εμπορικό γραφείο, συνεργάζεται με εμπορικούς οίκους της Σμύρνης, της Χίου, της Κωνσταντινουπόλεως, υπογράφει χρεωστικές αποδείξεις (οιωνεί ομόλογα), ασφαρίζει τα εμπορεύματά του κατά παντός θαλασσίου κινδύνου, καθώς και τους ανθρώπους που τα συνοδεύουν²⁷. Συμφωνεί και συνεταιρίζεται με άλλους εμπόρους για τη συγκέντρωση θασιακών προϊόντων, προκειμένου να αποφευχθεί ο ανταγωνισμός και η άνοδος των τιμών. Το από 9-

25. Βλ. Κωνσταντίνου Χιόνη, *Ανέκδοτα δικαιοπρακτικά έγγραφα της Θάσου, «Θασιακά», τ. 4* (1987), σ. 111 και 112, αρ. εγ. 25 και 26, όπου υπογράφει ως προεστώς Άνω Θεολόγου ο Γ. Δ. Γιαξής.

26. Το έγγραφο δημοσιεύεται από τον Κ. Χιόνη στον τιμητικό τόμο που εκδόθηκε από το Τμήμα Ιστορίας και Εθνολογίας του Δ.Π.Θ. για τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο.

27. Ασφαλιστικά συμβόλαια του 1888 διασώζονται στο αρχείο του Ν. Λαμπίρη.

3-1879 συντροφικό συμφωνητικό μεταξύ του Δημ. Θωμαΐδη, του Σ. Ιωάννου (Λαμπίρη) και του Ι. Σταυροπούλου²⁸, καθώς και το από 12-4-1880 συμφωνητικό μεταξύ Σ. Ιωάννου και Δ. Θωμαΐδη²⁹ διασώζουν τους όρους των γενόμενων συμφωνιών. Συναφείς και σχετικές είναι οι έριδες μεταξύ τους για παραβάσεις των συμφωνιών που καταλήγουν μερικές φορές στη Δικαιοσύνη της εποχής τους³⁰.

Αποκλειστικό εμπόρευμα αυτή την εποχή αποτελεί η ξυλεία και το πετίκι. Το εμπόριο που οργανώνεται και διεξάγεται αφήνει ένα μεγάλο κέρδος. Τα κέρδη αυτά επενδύονται σε αγορές ακινήτων, γεγονός που αποδεικνύεται από το μεγάλο αριθμό των πωλητήριων εγγράφων που διασώζονται στο αρχείο της οικογενείας Σ. Λαμπίρη.

Έγγραφα του αρχείου της Σουσάνας Τζιάτα

Μερικά πωλητήρια έγγραφα που περιελάμβανε το αρχείο της Σουσάνας Τζιάτα έχουν ήδη δημοσιευθεί από τον Κων/νο Χιόνη³¹. Υπάρχουν όμως και άλλα πωλητήρια έγγραφα που διασώζονται στο αρχείο του μακεδονομάχου Νικολάου Λαμπίρη και που παρέμειναν ανέκδοτα. Αναφέρουμε το από 28-12-1875 πωλητήριο, με το οποίο μεταβιβάζει η Βενετία του μακαρίτη Κυριάκου Γεωργίου 13 καθερίδια στη θέση Τζοτζούρα³² στο Σωτήριο Ιωάννου Λαμπίρη, το από 20-3-1876 πωλητήριο που του μεταβιβάζει ο αδελφός του Δούκας Κυρανούδης ένα χωράφι με μία απιδιά στη θέση Καλάθινα³³, το από 14-2-1879 πωλητήριο, με το οποίο ο Νικόλαος Χατζηγιώαννου του μεταβιβάζει μισό αμπέλι στο Σαλονικιό³⁴, το από 3-11-1881 πωλητήριο, με το οποίο του πούλησε η μητέρα του Σουσάνα, γυναίκα του μακαρίτη Γιάννη Λαμπίρη, όλη σχεδόν την περιουσία της, αντί του ποσού των 18.000 γροσίων³⁵, το από 29-8-1888 πωλητήριο, με το οποίο ο Σωτήριος Στεφανής του επώλησε πέντε ελαιόδενδρα³⁶ κ.ο.κ. Παρόμοια πωλητήρια αναμφίβολα θα παρέλαβαν για απόδειξη των ιδιοκτησιών τους και τα άλλα παιδιά του Σωτήρη Λαμπίρη. Αγοράζει ακόμα πολλά κτήμα-

28. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, ό.π., σ. 107-108, αρ. εγ. 18.

29. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, ό.π., σ. 109-110, αρ. εγ. 21.

30. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, Η απονομή της δικαιοσύνης στη Θάσο κατά την τουρκοκρατία, «Θασιακά», τ. 5 (1988), σ. 190-191, αρ. εγ. 13, και μια αχρονολόγητη στο Παράρτημά μας απόφαση, αρ. εγ. 11, μεταξύ Σ. Λαμπίρη και Γ. Σταυρόπουλου. Επειδή η απόφαση έχει εκδοθεί από το Γενικό Συμβούλιο και όχι από το Πρωτοδικείο Θάσου, άρα ανάγεται χρονολογικά προ του 1886.

31. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, Ανέκδοτα δικαιοπρακτικά έγγραφα της Θάσου, «Θασιακά», τ. 4 (1987), σ. 103, κ.εξ., αρ. εγ. 14, 17, 23, 25, 26, 27, 31.

32. Βλ. στο Παράρτημα, αρ. εγ. 2.

33. Βλ. στο Παράρτημα, αρ. εγ. 3.

34. Βλ. στο Παράρτημα, αρ. εγ. 6.

35. Βλ. στο Παράρτημα, αρ. εγ. 9.

36. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, ό.π., αρ. εγ. 13.

Διά τῆς παρούσης προσφραγίστου Μοναστηριακῆς
 ἡμῶν ἀσπίδους δηγούλαι, ὅτι ἐλάβομεν δύο εἰκοσόφρακων
 καὶ ἀργυρᾶ ἀρ.β. 2, παρὰ τοῦ Θεοφίλου Γεωργίου ἐκδη-
 ρίου Λαμπίρη διὰ τὸ ὄνομα ἐκκλησίᾳ κειοιμημένου
 ὡς ἐκτελεσθῆναι ἐν τῷ Βιβλίῳ «Γερᾶς Παρρησίας»
 τῆς Γερᾶς Μονῆς ἡμῶν, πρὸς μνημόσυτον αἰώνιον
 ὑπὲρ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ἢ ὁ Φιλοθέου ἡγίου καὶ Πα-
 τέρων τῶν ἡμῶν διὰ πρεσβυτέρου τῆς Μονῆς ἡμῶν
 Διοδώρου ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ἐπιτηδαῖς τῶν Σεικῶν
 Ἀμήν. Ἐν τῇ τοῦ Θεοφίλου 28 Σεπτεμβρίου 1890.
 Οἱ ἐπίτροποι τῆς Γερᾶς καὶ Ἐσθασμιάς Μονῆς
 τοῦ Θεοφίλου.

Η απόδειξη της μονῆς Φιλοθέου για χορήγηση δύο εικασόφρακων
 υπέρ αναπαύσεως της ψυχῆς του Σωτ. Λαμπίρη.

τα συγγενών του και συγγενών της μητέρας του. Από τον ιατρό Κ. Δημητριάδη,
 από την Ελισάβετ Τζιάτα, από τη Λασκαρίνα Στεφανή (Δημητρούδη), από τον
 Σωτήριο Στεφανή κ.ά.

Το εμπόριο της ξυλείας

Το εμπόριο της ξυλείας είχε μεγάλη ζήτηση, γι' αυτό και επιδιώκεται η καλύτερη
 οργάνωσή του. Στην από 8-11-1889 επιστολή του Σ. Σταυροπούλου, εμπο-
 ρικού εκπροσώπου στη Σύρο, αναφέρεται το όνομα του πλοιάρχου Σπάρου, που
 φόρτωσε εμπόρευμα και γίνεται πρόταση η μεταφορά της ξυλείας να γίνει το Φε-
 βρουάριο, όταν οι ναύλοι θα είναι ευθυνότεροι³⁷. Από άλλη επιστολή, που είναι
 γραμμένη στις 9/21-2-1890 από τον Εμ. Αντωνιάδη, μαθαίνουμε για τους υψη-
 λούς ναύλους και για τη ζήτηση μεγάλων πλοίων που να μεταφέρουν 1.500 κα-
 ντάρια για μεταφορά ξυλείας στην Κωνσταντινούπολη. Ο ίδιος ο Εμ. Αντωνιά-

37. Βλ. Κωνσταντίνου Χιόνη, ό.π., σ. 113-114, αρ. εγ. 29.

δης αναφέρει στην επιστολή του: «Έχω αγοραστή ελαιοπυρήνας, όστις με παρακίνησε να γράψω αυτόθι όπως τον προμηθεύω πράγμα· αν δύνασθε να μας προμηθεύσετε με πρώτον, ειδοποιήσέ με τί ποσόν ημπορούμεν να του παραδώσωμεν και τί τιμήν κατά καντάριον των 44 οκάδων ελαιοπυρήνας. Διά το πεύκον σας έγγραφα και περιμένω απάντησή σας, αν δέχεσθε τα 20 γρόσια να σας πωλήσω εδώ πράγμα.....»³⁸.

Στις 16/28-10-1890 καλείται ο Σ. Λαμπίρης από το Γεν. Διοικητή Θάσου Φεχήμ βέη να μεταβεί στην Καβάλα για να θεωρηθούν οι λογαριασμοί της ξυλείας του. Είναι η τελευταία έγγραφη μαρτυρία, όπου αναφέρεται ο Σωτήρης Λαμπίρης³⁹.

Στις 28-12-1890 ήταν ήδη πεθαμένος, αφού ο πρωτότοκος γιος του Ιωάννης αφιέρωνε στην Ιερά Μονή του Φιλοθέου του Αγίου Όρους δύο αργυρά εικοσόφραγκα για να καταχωρηθεί το όνομα του πατέρα του Σωτηρίου στην «Ιερά Παρρησία» για αιώνιο μνημόσυνο της ψυχής αυτού⁴⁰. Η έγγραφη αυτή μαρτυρία έρχεται να επιβεβαιώσει την προφορική μαρτυρία του Ηλία Λαμπίρη στον Κων/νο Χιόνη ότι ο πατέρας του είχε πνιγεί το Δεκέμβριο του 1890 στον Άγιο Αντώνιο του Ποτού.

Ο πνιγμός του Σωτήρη Λαμπίρη ήταν γεγονός που οφειλόταν σε ανώτερη βία-θαλασσοταραχή ή σε εγκληματική ενέργεια; Λέγεται ότι το πλοίο δεν μπόρεσε να προσεγγίσει στον Ποτό λόγω της τρικυμίας (πολλών μποφώρ) και στην προσπάθειά του να βγει έξω έπεσε και πνίγηκε; Οι βαριές γούνες που φορούσε τον βούλιαξαν. Έτρεξαν οι βάρκες του Ποτού να βοηθήσουν, αλλά δεν πρόλαβαν και πνίγηκε στα γαλανά νερά της θάλασσας ο πολυταξιδεμένος μεγαλέμπορος. Υπάρχει όμως και η υποψία μήπως τον έπνιξαν οι ναύτες του πλοίου, γιατί κουβαλούσε μαζί του χρήματα, τα οποία δεν βρέθηκαν.

Μετά το θάνατο του Σωτήρη Λαμπίρη

Τα παιδιά του, Δημήτριος και Αναστάσιος, συνέχισαν τις σπουδές τους στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο των Αθηνών. Ο πρώτος τελείωσε την Ιατρική Σχολή και ο δεύτερος τη Νομική. Παραλλήλως, ασχολούνταν και με το εμπόριο, το οποίο και οργάνωσαν στα μετέπειτα χρόνια. Ο γιατρός Δημήτριος ασχολείται περισσότερο με τα κτήματά του, ενώ ο Νικόλαος είχε συλληφθεί και φυλακισθεί για τη συμμετοχή του στο Μακεδονικό αγώνα. Αποφυλακίσθηκε το 1908 με την αμνηστεία που χορήγησαν οι Νεότουρκοι⁴¹. Για όλα αυτά θα υπάρξει φυσικά μια νεό-

38. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, ό.π., σ. 114, αρ. εγ. 30.

39. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, ό.π., σ. 116, αρ. εγ. 34.

40. Βλ. την ιεροσφράγιστη μοναστηριακή απόδειξη στο Παράρτημα, αρ. εγ. 14.

41. Βλ. *Κωνσταντίνου Χιόνη*, Η αλληλογραφία του Γιαξή Χατζησταμάτη (1902-1911), «Θασιακά», τ. 4 (1987), σ. 190.

τερη ανακοίνωση. Η ψυχή του Σωτήρη Λαμπίρη φτερουγίζει στο χώρο του Συνεδρίου μας, για το θετικό έργο του στο νησί της Θάσου και την πατρίδα του. Η προσφορά του στους δύσκολους εκείνους καιρούς είναι πολύμορφη και αξιοσημείωτη.

Περιεχόμενα

1. Σωτήρης Ιωάννου Λαμπίρης, γόνος πατριαρχικής οικογενείας. Μοναχογιός της Σουζάνας και του Γιάννη Λαμπίρη.

2. Σύζυγός του ήταν η Αννούδα, θυγατέρα του προεστού Δημητρίου Χατζηγιαξή ή Δημητρούδη. Πολύτεκνοι με ένδεκα παιδιά. Ο γάμος τους έγινε το 1866.

3. Έμπορος στην αρχή, ακολούθως μεγαλέμπορος. Εξαγωγές θασιακών προϊόντων, κυρίως ξυλείας. Συμπλοιοκτήτης. Ταξίδια στην Κωνσταντινούπολη, Σύρο, Μόναχο, Σμύρνη, Χίο. Απόκτηση ακίνητης περιουσίας, κέρδη.

4. Πολιτικο-κοινωνική δράση του. Προεστώς Κάτω Θεολόγου. Μέλος της αδελφότητας «Φοίνιξ» της Παναγιάς, που ιδρύθηκε το 1873. Μέλος της πρώτης Επιτροπής Ορφανών Θάσου, που συστάθηκε το 1875. Αντιπρόσωπος του Κάτω Θεολόγου το 1880. Αντίπαλος στα κοινοτικά με το γιατρό Κ. Δημητριάδη, προεστό Άνω Θεολόγου, ο οποίος σπούδασε στην Ευρώπη και ασπάσθηκε τις σοσιαλιστικές ιδέες της εποχής εκείνης. Τα Φώτα του 1880 σημειώνεται εξέγερση των κατοίκων εναντίον των αντιφρονούντων, οι οποίοι χαρακτηρίζονται «τύραννοι», μεταξύ των οποίων και ο Σ. Λαμπίρης.

5. Σχέσεις του με το μητροπολίτη Μαρωνείας Ιερώνυμο. Συστατική επιστολή 4-7-1882 του Ιερώνυμου στον Πατριάρχη. Ταξίδι στο Μόναχο για την παραλαβή των αντικειμένων του αρχιμανδριτή Καλλίνικου Σταματιάδη (1877), ως και της πλούσιας Βιβλιοθήκης του.

6. Θάνατός του στα γαλανά νερά, κοντά στον Άγιο Αντώνιο Ποτού, το Δεκέμβριο του 1890.

ΕΓΓΡΑΦΑ

Τα έγγραφα που δημοσιεύουμε προέρχονται από το ανέκδοτο αρχείο του μακεδονομάχου Νικολάου Λαμπίρη, γιου του μεγαλέμπορου Σωτηρίου Λαμπίρη. Το αρχείο αυτό εντοπίστηκε από τον κ. Σωτήριο Γερακούδη, φωτοτυπήθηκε από τον κ. Κων/νο Χιόνη, ο οποίος και έθεσε στη διάθεσή μας φωτοτυπίες των εγγράφων που παρουσιάζουμε. Αποτελεί ένα μέρος από το μεγάλο αρχείο του Σωτηρίου Λαμπίρη που διαμοιράσθηκε μεταξύ των παιδιών του. Το αρχείο περιέχει και τη νεότερη αλληλογραφία ανάμεσα στα αδέρφια που συνέχισαν το εμπόριο

του πατέρα τους. Το υλικό, όμως, αυτό θα αποτελέσει αντικείμενο μιας άλλης ανακοίνωσής μου που θα διαπραγματευθώ στο επόμενο συμπόσιο.

Από τα έγγραφα του αρχείου του Ν. Λαμπίρη δημοσιεύουμε όσα αναφέρονται στο Σωτήρη Λαμπίρη. Ήδη δημοσιεύθηκε από τον κ. Κων/νο Χιόνη η από 4-7-1882 συστατική επιστολή του μητροπολίτου Μαρωονείας Ιερωνύμου προς τον Οικουμενικόν Πατριάρχη και από το Σωτήρη Γερακούδη στον παρόντα τόμο το από 13-9-1871 πωλητήριο έγγραφο με το οποίο αγοράζει ο Σ. Λαμπίρης από το Βασιλικό Στέριο το $\frac{1}{5}$ ενός πλοίου αντί ποσού 4.000 γροσίων. Τα υπόλοιπα έγγραφα που δημοσιεύουμε, μαζί με τα άλλα που έχουν δημοσιευθεί, ολοκληρώνουν και συμπληρώνουν το βιογραφικό του Σωτήρη Λαμπίρη, που είναι πλούσιο σε δράση και κοινωνική προσφορά.

Αποκαθίσταται η ορθογραφία των εγγράφων και δημοσιεύονται σε μονοτονικό σύστημα. Τα φωνητικά παραμένουν ως έχουν, όπως και οι υπογραφές των συμβαλλομένων και των μαρτύρων. Έγινε επιλογή των εγγράφων που παραθέτουμε στο Παράρτημα, ειδικά αυτά που αναφέρονται στο Σωτήριο Λαμπίρη, ενώ τα νεότερα θα δημοσιευθούν σε άλλη ανακοίνωσή μας.

1

1874 Απριλίου 7

Απόδειξις

Σήμερον έλαβον παρά του προεστού Σωτηρίου Ιωάννου ο υποκάτωθεν γεγραμμένος σούμπασης Θεολόγου Αλή αγάς δια όσην ξυλείαν εβαρκάρισεν δια Καβάλαν, ήτοι τριακόσιες δύο γραντιές δάδινες, αρ. 302, είκοσι κουβούσια, αρ. 20, σαράντα οκτώ τερέκια, αρ. 48, τετρακόσια ταπάνια, αρ. 400, και εξακόσια σανίδια, αρ. 600. Δια όλα αυτά τα ανωτέρω είδη έλαβον σήμερον τον πετερμέν σώνον κατά διαταγήν ανωτέρου μου και δια ασφάλειαν και εξόφλησιν του άνω κυρ. Σωτηρίου Ιωάννου έδωσα την παρούσαν απόδειξιν σήμερον δια ασφάλειάν του και υποφαίνομαι.

1874 Απριλίου 7 Θεολόγου

Ο Σούμπασης Θεολόγου
Άλλή Άγās
(τ. σφρ.)

2

1875 Δεκεμβρίου 28

Δια του παρόντος πωλητηρίου γράμματος δήλον γίνεται ότι εγώ η Βενετία, γυνή του μακαρίτου Κυργιάκη Γεώργη έχων εις τα Κοίνερα εις την Τζοτζούραν δεκατρία καθαρίδια ελαίας κοριτζιάτικα, γραμμένα από τον άνδρα μου, και ως

εδικά μου σήμερα τα πουλώ τελείαν πουλήσιν εις τον κύριον Σωτήριον Ιωάννου διά γρόσια, ν. 1500, και εις το εξής θέλει είναι τέλειος εξουσιαστής και δεν έχει να τον ενοχλήσει κανείς εις το παραμικρόν, ούτε συγγενής ούτε ξένος, και δια το βέβαιον και ήσυχον, εις έλλειψιν χαρτοσήμου, δέδωκα το παρόν, ίνα έχη το κύρος και την ισχύν εν παντί δικαίω κριτηρίω και υποφαινομαι. Τη 28 Δεκεμβρίου 1875. Η άνωθεν Βενετία, γυνή του μακαρίτου Κυργιάκη Γεώργη, υπόσχομαι τα άνωθεν και ως αγράμματη δια προσταγής μου με υπογράφει ο γράψας, και εγώ δακτυλοποιώ (δ. απ.).

Κάγώ ό γράψας προηγούμενος Άνθιμος Φιλοθεΐτης και πνευματικός μαρτυρώ.

Στην πίσω σελίδα αναγράφεται περίληψη: «Πωλητήριο δια τα καθερίδια εις Τσιουτσιούρα».

3

1876 Μαρτίου 20

Πωλητήριον

Ο υποφαινόμενος υποκάτωθεν γεγραμμένος επώλησα σήμερα εν χωράφιόν μου εις την Καλάθινα τον αδελφόν μου Σωτήριον Ιωάννου, το οποίον είναι υπέρ τα εννέα στρέμματα, δια γρόσια επτακόσια ογδόντα, αρ. 780, και μια απιδιά, τα οποία έλαβον παρ' αυτου μέχρι οβολού. Συνορεύει αφενός μέρος το χωράφι του Κωσταντή παπα-Αγγελλή και αφετέρου ο Ιωάννης Βαρκάκη και από σήμερα και εις το εξής είναι τέλειος εξουσιαστής, δεν θα ενοχλείται παρ' ουδενός, διό έδωσα το παρόν μου πωλητήριον εις χείρας του Σωτηρίου δια ασφάλειάν του και εις ένδειξιν υποφαινομαι. 1876 20 Μαρτίου Θεολόγου.

δούκας κιρανούδη ηπόσχομαι

Άρχιμανδρίτης Γαβριήλ μαρτυρώ

4

1877 Ιουλίου 1

N. 10. Cavalla 1 Luglio 1877. Visto in questa J. Agentia Consolare Germania Buonos per veargei il Signor Sottirio Gianni suddito Ottomano a Monahos.

L' Agente Consolare di Germania

M. foscolo

Η πράξη της μετάβασης του Σωτηρίου Ι. Λαμπίρη από την Καβάλα στο Μόναχο για την παραλαβή των πραγμάτων του αρχιμανδρίτη Καλλίνικου Σταματιάδη γίνεται την 1η Ιουλίου 1877 από τον καπνέμπορα της Καβάλας Μάρκο Φώσκολο, που ήταν ο υποπρόξενος της Γερμανίας στην Καβάλα. Ακολουθεί η άλλη πράξη της έγκρισης της επιστροφής του, που γίνεται από τον πρόξενο της Τουρκίας στο Μόναχο στις 26 Ιουλίου 1877. Και οι δύο αυτές σημειώσεις της μετάβασης και της επιστροφής από το Μόναχο του Σωτηρίου Λαμπίρη είναι γραμμένες στο διαβατήριό του.

5

1878 Οκτωβρίου 19

Πωλητήριον έγγραφον δηλούν ότι

Σήμερον δεκάτην εννάτην του ε. μηνός Οκτωβρίου ημέραν της εβδομάδος Πέμπτην πωλούμεν οι υποφαινόμενοι ο τε Βασίλειος Μπαμπατζίκου και Σωτήριος Γραμματικής και Ιωάννης Μήτρου ήμισυ στρέμμα χωράφιον ως έγγιστα οικιοθελώς και απαραβιάστως εις τον αξιότιμον κ. Σωτήριον Ιωάννου δια γρόσια εκατό, άπερ παρά του ιδίου ελάβομεν εις μετρητά μέχρις οβολού, όπερ συνορεύεται από το κάτω μέρος με του Νικολάου παπα-Δημητρίου και Μπάρομπα αμπέλιον, και από το άνω και πλιαγερόν μέρος με του ιδίου αγοραστου τε Σωτηρίου Ιωάννου χωράφιον, διό κηρύττομεν εις το εξής τούτον τέλειον ιδιοκτήτην αυτού, να δουλεύει και καλλιεργεί τούτο ως βούλεται και ημείς θεωρούμεθα εις το εξής απαλλοτριωμένοι πάσης ιδιοκτησίας μας τούτου, διό και εις ένδειξιν της αληθείας δίδομεν το παρόν μας πωλητήριον εις χείρας του ενυπόγραφόν μας και εμπάρτυρον ίνα τω χρησιμεύση αυτό όπου δει και υποφαινόμεθα.

Εν Θεολόγω τη 19η Οκτωβρίου 1878

Βασίλειος Μπαμπατζίκου, Σωτήριος Γραμματικής και Ιωάννης Μήτρου επώλησαμεν το άνωθεν και ως αγράμματοι όντες παρακλητικώς μας υπογράφει ο εκ Καλλιράχης Κ. Μαυροκδιάδης, ημείς δε σταυροσημειώμεν δια τριών σταυρών συνεχών. +++

Νικόλαος Βασιλείου μάρτυς
Δήμητρος Ανέγνωστη μάρτηρας

Στην πίσω σελίδα αναγράφεται: «Πωλητήριον του χωράφι εις Στριβωτόν Βασιλη Παπατσίκου, Σωτηρίου Γραμματικής και Ιωάννου Μήτρου».

6

1879 Φεβρουαρίου 14

Πουλητήριον

Ο υποφαινόμενος Νικόλαος Χ#Ιουάννου επούλησα το αμ(π)έλι εις το Σαλονικι(ό), το οποίου είχαμε με τον Σουτήριον Ιουάννου· το πουλώ εις τον ίδιον Σουτήρη Ιουάννου δια γρόσια τετρακόσια, αριθμόν γρόσια 400, τέλεια πώλησιν· τα σύνουρα είναι καθώς είναι ο φράχτης όλον του αμπέλι, διό έγινε το παρόν πουλητήριον εις ένδειξιν και υποφαίνουμαι.

Τη 1879 Φλεβαρίου 14

Νικόλαος Χ#Ιουάννου το επούλισα
ο γράψας κε μαρτιρας γεοργης τζάτα

7

1880 Απριλίου 27

Εξοχώτατε, προσκυνούμεν

Κατά διαταγήν σας, οπού μας γράφετε όπως εκλεχθώσι δύο τρία πρόσωπα δια την Γενικήν Συνέλευσιν με πληρεξούσιον έγγραφον παρ' ημών, ελθόντες σήμερον εις εν και το αυτό μέρος να εκλέξωμεν τα καλύτερα πρόσωπα ως μας γράφετε, ο κύριος Σταυρόπουλος Χ[#] Σταματίου δεν ηθέλησε ούτως το να γένη η εκλογή δημοσίως αλλά λαθραίως· ως εκ τούτου λοιπόν οι υποφαινόμενοι δούλοι σας και πιστοί υπήκοοι του αντιβασιλέως ημών εκλέξαμεν τους καλύτερους του μαχαλά μας κυρίους Σωτήριον Ιωάννου Λαμπίρη και Νικόλαον Βασιλείου δίδοντες προς αυτούς άπασαν την πληρεξουσιότητα εις ό,τι ήθελον συνεργασθώσι εις την Γενικήν Συνέλευσιν και υποφαινόμεθα.

Τη 27 Απριλίου 1880 εν Θεολόγω.

Οι ταπεινοί δούλοι της υμετέρας εξοχότητος

(Ακολουθούν 80 υπογραφές κατοίκων Κάτω Θεολόγου)

8

1881 Ιανουαρίου 22

Ομόλογον δια πετίκι οκ. 1310

Το ανωτέρου πετίκι οκάδες χίλιες τριακόσιες δέκα, αρ. 1310, χρεωστά ο υποφαινόμενος υποκάτωθεν γεγραμμένος Κωσταντής Πατήρας να το παραδώσου εις το χείλος της θαλάσσης Ποτόν με πρώτον όπου εκδοθεί η άδεια παρά της Διοικήσεως εις την διαταγήν του κυρίου Σωτηρίου Ιωάννου Λαμπίρη, έλαβον την αξίαν σήμεραν του ανωτέρου πράγματος παρά του άνου κυρίου μέχρι οβολού και εις ένδειξιν υποφαίνομαι.

Τη 22 Ιανουαρίου 1881 Θεολόγου

Κοσταντής Πατίρας ύπόσχομαι τά άνωθεν ύπογράφομαι Διά χιρός άλεξίου Άντωνίου έγώ Δε θέτο το Σημίο τού σταυρού +
Άλέξιος Άντωνίου τόν ύπογράφι και μαρτυρώ

9

1881 Νοεμβρίου 30

Πωλητήριον

Η υποφαινομένη Σουσάνα μακαρίτου Ιωάννου Σωτηρίου Λαμπίρη πουλώ σήμεραν τελείαν πούλησιν τα υποκάτωθεν σεσημειωμένα κτήματά μου εις τον υιόν μου Σωτήριον Ιωάννου Λαμπίρη, ένδεκα ελαιόδενδρα εις Ποτόν, τα δύο

εις Χαμουλές μέσα εις το ειδικόν μου χωράφιον, ένα εις Χατζησταμάτιον περιβόλιον, αντίκρυ από τον λάκκον, δύο εις το Καμάριον, ένα από το Μεσονήσιον του Ντελή Παναγιώτη χωράφιον, ένα εις τον Πέργυρον, δύο εις τες Χατζήδινας το οσπίτιον μέσα εις το χωράφιον του Κοτλή, ένα εις το Χατζησταμάτιον το χωράφιον αντίκρυ, τριάντα ένα εις Αμυγλαδγιά και εις Κάμπον Αστρίς, οκτώ εις Αμυγλαδγιά, ένα εις Κανατάδικον λινόν, ένα παρακάτω εις το Κάγγελον, δύο παρακείθεν από κάτω από το χωράφιον του Νικόλα Νταγγαλάκη, δέκα και έξι εις Μηλαχιά, ένα αποκείθεν από την Μηλαχιάν μαζί με το Μπαλή, ένα διχαλό εις τα Παλάτια, ένα εις το Λυγαρίδιον, έξι εις Αμαθραξούς εις το Ιωάννη του παπα-Γεωργίου το χωράφιον, έξι εις Λαβάνες μέσα εις του Βασιλικού Μπίνου το χωράφιον, δέκα και οκτώ εις Κεντριά, έξι εις το Τπαρ, τέσσαρα από κάτω από την βρύσην, τρία εις Κατζάν μέσα εις το Δούκα Κυρανούδη το χωράφιον, πέντι παρακείθεν εις το Μπαγγαλάδικον το χωράφιον, ένα χωράφιον εις Μηλαχιά εις ογδοήντα ή και εκατόν οκάδες σπορά, ένα χωράφιον εις τα Κόκκινα έως δύο ή και τρία στρέμματα, μία σκιά με τον αμπελότοπον από κάτω από την Μεσαμπελιάν, ένα χωράφιον εις Ποτόν Χαμουλές σαράντα έως πενήντα οκάδες σπορά, ένα χωράφιον εις Λαζαρίνα έως διακόσιες τριάκοντα οκάδες σπορά, ένα στροφός χωράφιόν μου εις Λοτρού, εις τα Κόκκινα τεσσαράκοντα οκάδες σπορά, τα μένοντα χωράφια Κορυφής, εκτός τα όσα έχω γραμμένα τον άνδρα μου τα ανωτέρω κτήματά μου τα επούλησα σήμερα εις τον άνωθεν υιόν μου Σωτήριον δια γρόσια δέκα οκτώ χιλιάδες, αριθμ. 18.000, τα οποία έλαβον έως οβολού και εις το εξής κηρύττω αυτόν τέλειον, ανενόχλητον εξουσιαστήν εις τα άνω ειρημένα κτήματα χωρίς να έχω το δικαίωμα ούτε εγώ ούτε άλλος τινάς να τον ενοχλήσει εις το παραμικρόν, διότι έλαβα την αξίαν σώαν και ανελλιπή και εις ένδειξιν υποφαίνομαι.

Τη 30 Νοεμβρίου 1881 Θεολόγον

Καγώ η Σοσάννα γυνή του Μακαρίτου Ιωάννου Σωτηρίου λαμπύρη έπώλησα τά άνωθεν και διά τον άγράμματόν μου υπογράφωμαι διά χειρός του Αρχιμανδρίτου Γαβριήλ εγώ θέττω τό Σημεϊον του Σταυρου + (δακτ. απ.)

Ο Προηγούμενος Άνθιμος Φιλοθεϊτης και πνευματικός της χώρας Μαρτυρω Αρχιμανδρίτης Γαβριήλ εκ στόματος αυτής μαρτυρω

Νικόλαος Χ[#]Ιωαννου μαρτιρο
 Διμήτρος Ανέγνωστη Μάρτηρό
 γεοργις νικολάου τζάτα μαρτιρο

10

1883 Οκτωβρίου 14

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΧΡΕΩΣΤΙΚΗ

Εν Ερμουπόλει Σύρου την 14 8βρίου 1883 Δια Δραχ. Β^{ης}. Δ^{ως} Νέας 470,50%. Μετά μήνας εξ (Αρ. 6) από σήμερον χρεωστώ ο υποφαινόμενος να πληρώσω τη διαταγή των κυρίων ΧΡΗΣΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΥΙΩΝ τας ανωτέρω Δραχμάς της Βασιλικής Διατιμήσεως Νέας Τετρακοσίας εβδομήκοντα και 50% άνευ χαλκού, δι' άλλας τόσας ας παρά των ιδίων έλαβον εις πραγματείας της τελείας ευχαριστήσεώς μας και της εντελούς αρεσκείας μας προς μεταπώλησιν. Παρελθούσης δε της προθεσμίας ταύτης υπόσχομαι να πληρώσω αυτάς μετά του τόκου της υπερημερίας ανά μίαν τοις % τον καθ' έκαστον μήνα εις την πρώτην των αναζητήσιν και εις ένδειξιν.

Τριτεγγνούμαι παραιτούμενος του
ενεργετήματος της ακυρώσεως και αυξήσεως
τ. Δ. Σταυρόπουλος

Σωτ. Ιω[#] λαμπίρης

11

Σελίς 74η. Αντίγραφον αποφάσεως. Αριθ. 32.

Μαΐου 9η. Αγωγής ενεργηθείσης εκ μέρους του Σταυροπούλου Γεωργίου εκ Θεολόγου δι' αρτζουχαλίου του υπό ημερ. 4 του παρόντος κατά του εκ Θεολόγου Κάτω Σωτηρίου Ι. Λαμπίρη απαιτών παρ' αυτού γρόσια 7.463 και θεώρησιν συντροφικών λ/σμών ξυλείας επί της οποίας δυνάμει συμφωνητηρίου εγγράφου ήσαν συνέταιροι, εγένετο ως κάτωθι. Προσκληθέντος του εναγομένου Σταυροπούλου Γεωργίου Σωτηρίου Ιωάννου Λαμπίρη και κοινοποιηθείσης η κατ' αυτού ενεργηθείσα αγωγή απέναντι της οποίας επρότεινε την θεώρησιν των αναμεταξύ των λ/σμών, το Συμβούλιον λαβών υπόψιν αυτών και εκληφθέν την εκπεραίωσιν και εξομάλυνσίν των, τους οποίους διαφοροτρόπως βασανίσαν εύρε ότι ο Σταυρόπουλος είχε μετρημένα εις 720 κομμ. ξυλείαν αγοράς αυτών και διαφόρων άλλων εξόδων τελώνειον, μπιτιομέν κτλ. γρόσια ν^ο 36826 απέναντι των οποίων [απέναντι των οποίων] ο Σταυρόπουλος είχε λάβει μετρητά γρόσια από τον Σωτήριον Ι. Λαμπίρη εις διάφορα κονδύλια ν^ο 31481 30/40· έχει εισέτι λαμβάνειν από τον Σωτήριον Ιωάννου απέναντι των κεφαλαίων του γρ. 5344 10/40· έχει δε και από ανάλογον κέρδος της εις Σύρον πωληθείσης ξυλείας, ως ο λ/σμός έδειξε, ο ίδιος Σωτήρης γρ. 2.192 10/40 και εισέτι μετρητά είχε δοσμένα εις τον Σωτήρη Ιωάννου γρ. 858, το όλον γρόσια 8.394 20/40· εφάνη δε ότι ο Σταυρόπουλος Γεωργίου δεν επαραδέχθη και φιλονίκουν πέντε κονδύλια από γρόσια ν^ο 6.979· απεφασίσθη όθεν παρά του Συμβουλίου Θάσου ότι τα χρήματα εφάνησαν ότι μένουν να λάβει ο Σταυρόπουλος Γεωργίου από γρό-

σια 8.394 20/40, ως καθαρώς η θεώρησις των λ/σμών έδειξε, να μετρήσει αυτά ο Σωτήρης Ιωάννου εις τον Σταυρόπουλον Γεωργίου, διά δε τα 6979, άπερ ο Σταυρόπουλος αρνείται ότι δεν έλαβε, αν ο Σωτήρης ήθελε αποδείξει δύο αξιοπίστους μαρτύρους ότι ταύτα εμέτρησεν τον Σταυρόπουλον, τότε ταύτα θα εκπίπονται από τα ανωτέρω 8.394 20/40 λαβείν του Σταυροπούλου, τα μένοντα θα πληρώσει εις τον Σταυρόπουλον Γεωργίου, αν [δεν] μάρτυρας αξιοπίστους δεν ήθελε δείξει, τότε, αφού ο Σταυρόπουλος πάρει όρκον κατά τον νόμον, ο Σωτήρης Ιωάννου θα μετρήσει αφιλονικήτως τας ανωτέρω οκτώ χιλιάδας και τριακόσια ενενήκοντα τέσσερα και ήμισυ γρ. 8394 20/40 ο Σωτήριος Ιωάννου εις τον Σταυρόπουλον Γεωργίου. Επειδή δε ο Σταυρόπουλος διΐσχυρίσθη ότι η πώλησις της ξυλείας εις Σύρον εκ μέρους του Σωτηρίου Ιωάννου εγένετο με περισσοτέραν αξίαν, αν ήθελε αποδείξει ο Σταυρόπουλος Γεωργίου δι' αποδείξεων μαρτυριών, τότε ο Σωτήριος Ιωάννου θα υποχρώνητε και το ήμισυ πλεόνασμα της αξίας της ξυλείας να δίδει και απ' αυτά λογαριασμόν· τοιουτοτρόπως όθεν αποφασισθείσης της υποθέσεως ταύτης καταχωρήθη και εν τω παρόντι βιβλίω των αποφάσεων.

Το Γεν. Συμβούλιον Θάσου
Ο Προεδ. και τα μέλη
(τ. σφρ.)

12

Αχρονολόγητο

Καταχωρήθη η αγωγή του Σωτηρίου Ιωάννου Λαμπίρη, κατοίκου της συνοικίας Κάτω Θεολόγου, κατά του εκ Μαραιών Δημητρίου Θωμαΐδου. Εις αριθ. 106.

Ο Γραμμ. Κ.Μ. Θωμαΐδης

13

1888 Αυγούστου 29

Πωλητήριον

Ο υποφαινόμενος υποκάτωθεν υπογεγραμμένος επώλησα σήμεραν πέντε ελαιόδενδρα εις τον κύριον Σωτήριον Ιωάννου Λαμπίρην δια γρόσια εννιακόσια είκοσι, αρ. 920, τα οποία έλαβον μέχρι οβολού. Τα ανωτέρω ελαιόδενδρα είναι τρία 3 εις Αμαθραξούς εις το χωράφι του παπα-Γεωργάδικο και τα δύο 2 είναι εις Λαβάνις εις το χωράφι του Μπίνου και από σήμεραν και εις το εξής είναι τέλειος εξουσιαστής ο άνω Σωτήριος Ιω. Λαμπίρη και ανενόχλητος παρ' ουδενός, διό έδωσα το παρόν μου εις χείρας του δια ασφάλειάν του και εις ένδειξιν υπο-

φαίνομι.

Τη 29 Αυγούστου 1888. Θεολόγου.

σοτήριος στεφανί υπόσχωμαι τά άνοθεν (τίθ. χαρτ.)

Ο Γράψας καί μάρτυς Ιω#Αθανασίου

Στην πίσω σελ. αναγράφεται: «Πωλητήριον ελαιοδένδρων Σω. Στεφανή εις Αμαθραξούς και Λαβά-
νες».

14

1890 Δεκεμβρίου 28

Δια της παρούσης ιεροσφραγίστου μοναστηριακής ημών αποδείξεως δηλού-
ται ότι ελάβομεν δύο εικοσόφραγκα αργυρά, αριθ. 2, παρά του κυρίου Ιωάννου
Σωτηρίου Λαμπίρη δια το όνομα Σωτηρίου κεκοιμημένου, όπερ κατεχωρήθη εις
το βιβλίον «Ιεράς Παρορησίας» της ιεράς μονής ημών προς μνημόσυνον αιώνιον
υπέρ της ψυχής αυτού, ην ο φιλανθρωπότατος και πανάγαθος Θεός ημών δια
πρεσβειών της κυρίας ημών Θεοτόκου αναπαύσοιτο εν ταις σκηναίς των δικαί-
ων. Αμήν. Εν τη του Φιλοθέου 28 Δ/βρίου 1890.

Οι Επίτροποι της ιεράς και σεβασμίας μονής του Φιλοθέου.

15

Αχρονολόγητο

Προς την Διοικούσαν Επιτροπήν Θεολόγου. Ενταύθα.

Κύριοι,

Λαμβάνω την τιμήν να σας αναφέρω ότι τον Μάρτιον του 1943 ο τότε αστυ-
νομικός σταθμάρχης (τροβαδάς) μετά του δημορχιακού υπαλλήλου Ντίνα εισελ-
θόντες εις την οικίαν μου με την πρόφασιν ότι έκρυπτον όπλα, ως αυτοί έλεγον,
και αφού επί τετράωρον ηρεύνον και το παραμικρό κουτί με αφήρεσαν ταχυδα-
κτυλουργικώς, μεταξύ των άλλων αντικειμένων, και 1/2 εικοσόφραγκον χρυ-
σούν, 50 περίπου σελίνια εις αργυρά κέρματα, συλλογήν των διαφόρων αγγλικών
αποικιών, και ένα ξίφος (γιαταγάνι), κειμήλιον οικογενειακόν από της εποχής
της επαναστάσεως του Ορλώφ εν Πελοποννήσω, όπου δύο μέλη εκ των προγό-
νων μου είχαν λάβει μέρος. Προ μηνός περίπου, την 27ην παρελθόντος Ιουλίου
και ώραν 8ην εσπερινήν διετάχθημεν πάντες οι κατοικούντες εις Αστρίς παρά
του αρχιφύλακος του Β φυλακίου να αναχωρήσωμεν εκείθεν μέχρι της 10ης πρω-
ινής. Επόμενο ήτο, αφού την νύκτα ήτο απηγορευμένη η κυκλοφορία, να εγκατα-
λείψω τα πράγματά μου εκεί, ελλείψει μεταφορικών μέσων.

Το εσπέρας εκείνο Γερμανοί στρατιώται μετά Βουλγάρων τοιούτων με έκλε-

ψαν ένα αιγίδιον από τον εξώστην του σπιτιού μου τρομοκρατήσαντες τα μικρά μου παιδιά κλεισθέντα μέσα στο σπίτι. Μετά παρέλευσιν δέκα περίπου ημερών, κατόπιν ημερησίας αδείας γενικής εις όλους δια την συγκομιδήν των καρπών, μεταβάντες δεν εύρομεν τίποτε εκ των εγκαταλειφθέντων εντός της οικίας μας από έπιπλα, σκεύη και διάφορα γεωργικά εργαλεία· εκ τούτων ευρέθη εις το βουλγαρικό φυλάκιον ένα ντουλάπι (φανάρι φαγητού) και ένα κασελάκι.

Εκτός όμως της ανωτέρω διαρπαγής της οικίας μου, με διήρπασαν και όλους τους καρπούς μη αφήσαντες ούτε μια ρώγα σταφυλιού απ' το αμπέλι μου η ένα καραμάνι απ' τις απιδιές μου και μία κουκνάρα απ' το χωράφι μου και εις το οποίον, επειδή ητο περιορισμένο, έκλειναν και τον γάϊδαρόν των μέσα και έτσι με φάγανε και τα κολοκυθάκια.